

Τα ψεύτικα και τα αληθινά Χριστούγεννα

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Αν η γέννηση ενός ανθρώπου προκαλεί χαρά στους οικείους του, η γέννηση του Θεανθρώπου θα πρέπει να προκαλεί χαρά «εις πάσαν τήν οίκουμένην». Όμως αυτό δεν γίνεται, αφού υπάρχουν λαοί που αγνοούν τον ερχομό Του. Αλλά, άραγε, οι χριστιανικοί λαοί έχουν χαρά για τον ερχομό Του στον κόσμο ως λυτρωτή;

Η Εκκλησία δεν είναι εξουσία για να επιβάλει του νόμους της. Κι αν κάπου κάποτε ενήργησε έτσι, ασφαλώς υπήρξε παραχάραξη της διδασκαλίας Της από τα μέλη της «εξ ιδίας πρωτοβουλίας».

Η Εκκλησία του Χριστού στηρίζεται στη ζωή και το Ευαγγέλιο του

Ιδρυτή Της, που μιλά για ελευθερία, που προτείνει σταυρό και θλίψη, που καλεί για νέα ζωή αρχίζοντας από την καθαρότητα της καρδιάς.

Η εμπειρία της λύτρωσης είναι γεγονός προσωπικό κι όχι μαζικό. Ο καθένας το βιώνει στο βαθμό που βιώνει το χαμό. Του. Όπως π.χ. δεν κατανοείται η ελευθερία που νιώθει ο φυλακισμένος έξω από τη φυλακή από τον άνθρωπο που ποτέ δεν

φυλακίστηκε, έτσι και κανείς δεν μπορεί να κατανοήσει τη λύτρωση που επαγγέλλεται ο Χριστός με την ενανθρώπισή Του, αν δεν αισθανθεί την αμαρτωλότητά του και βιώσει τον υπαρξιακό του θάνατο.

Με αυτή την προϋπόθεση η χαρά της προσωπικής σωτηρίας είναι υπαρκτή και ανεκλάλητη. Τα Χριστούγεννα γίνονται προσωπικά και αληθινά. Η χαρά και η ειρήνη της καρδιάς πηγάζουν από τη μετάβασή μας από το θάνατο της αμαρτίας στη ζωή του Θεού. Γι' αυτό η ειλικρινής μετάνοια, και όχι η απλή μεταμέλεια για την προηγούμενη ζωή μας, προκαλεί ανανέωση της ύπαρξής μας.

Τα Χριστούγεννα έρχονται στη ζωή μας κάθε φορά που θα αφήσουμε το Χριστό να γεννηθεί στην καρδιά μας με το να Τον θέλουμε να συμπορεύεται, να επιθυμούμε την παρουσία Του, να ποθούμε την αγάπη Του. Η κοινή γιορτή, από όσους στην προσωπική ζωή τους «έκαναν Χριστούγεννα» και γνωρίζουν τι σημαίνει «Χριστού γέννα», αυξάνει τη χαρά, γίνεται εκκλησιαστική, αιώνια.

Η αναζήτηση της χαμένης ειρήνης και χαράς γίνεται εφιάλτης για όσους τις ψάχνουν στην εκκοσμικευμένη χριστιανική ατμόσφαιρα των

Χριστουγέννων. Αυτή που καθορίζει η κατανάλωση, τα ψεύτικα δέντρα, τα χίλια φώτα. Για όσους όμως τις ψάχνουν μέσα τους, στην Εκκλησία ως τρόπο ζωής, στη μετάνοια και τη λύτρωση, γίνονται όντως Χριστουγεννιάτικα δώρα. Τότε τα γιορτινά τραπέζια, τα δώρα και τα στολίδια, εκφράζουν την εσωτερική χαρούμενη κατάσταση.

Στην πρόσκληση της Εκκλησίας «δεύτε ίδομεν πιστοί που εγεννήθη ο Χριστός» και την προτροπή των ποιμένων «διέλθωμεν έως Βηθλεέμ», ας προβληματιστούμε και ας συνειδητοποιήσουμε για τον «κρυμμένο θησαυρό» που υπάρχει μέσα μας και στην Εκκλησία, αρχίζοντας να ζούμε όντως χριστιανικά, αληθινά Χριστούγεννα.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com